

Л. В. Безкоровайна

к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку

Харківського національного економічного університету ім. С. Кузнеця

ПРОБЛЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ ТА НАПРЯМКИ ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

Розглянуті завдання, що стоять перед бухгалтерським обліком виробничих запасів. Визначені проблеми групування інформації про виробничі запаси підприємства в фінансовому обліку, звітності та управлінському обліку. Запропоновані рекомендації

по удосконаленню ведення фінансового обліку виробничих запасів шляхом автоматизації обліково-аналітичних робіт в управлінні виробничими запасами, спрощення системи документообігу про наявність та рух виробничих запасів, посилення системи контролю за наявністю та рухом виробничих запасів. Доведена необхідність поєднання фінансового та управлінського обліку для забезпечення ефективного використання виробничих запасів, оскільки це забезпечує найбільш ефективну реалізацію контрольної і аналітичної функцій бухгалтерського обліку.

Розглянуті напрямки управлінського обліку виробничих запасів. Розроблені рекомендації по здійсненню кожного з розглянутих напрямків управлінського обліку виробничих запасів. Визначена процедура обліку виробничих запасів підприємства шляхом поєднання управлінського та фінансового обліку підприємства. Вказано на необхідність ведення обліку виробничих запасів за центрами відповідальності для забезпечення ефективності їх використання.

Ключові слова: запаси, виробничі запаси, бухгалтерський облік, фінансовий облік, управлінський облік, документування, інвентаризація, рахунок, звітність, баланс, контроль, аналіз.

Постановка проблеми. Проблема вдосконалення обліку виробничих запасів набуває великого значення з точки зору обліку використання матеріальних ресурсів у виробництві, аналізу і контролю витрат сировини,

матеріалів, палива, енергії особливо в нинішніх умовах їх дефіциту та високої вартості.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання обліку виробничих запасів досліджувались у працях відомих вітчизняних вчених, таких як Ф. Ф. Бутинець, Б. І. Валусь, С. Ф. Голов, М. В. Кужельний, Г. Г. Кірейцева, В. Г. Рудницький, Н. М. Ткаченко, В. В. Сопко та ін., які досліджували питання удосконалення саме їх фінансового обліку. Однак, нині підприємства все частіше впроваджують у свою діяльність управлінський облік і тому питання вдосконалення обліку виробничих запасів для взаємодії фінансового і управлінського обліку є актуальними і потребують детального дослідження.

Мета статті полягає у виявленні проблемних питань в обліку виробничих запасів підприємства та розроблення рекомендацій по удосконаленню їх бухгалтерського обліку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Перед бухгалтерським обліком виробничих запасів стоять наступні завдання (рис. 1).

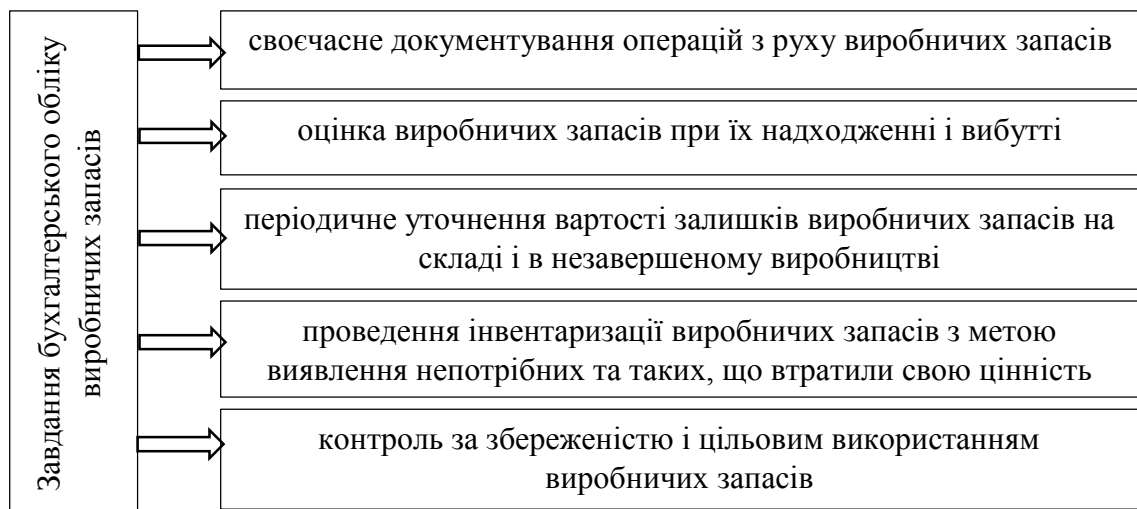

Рис. 1. Завдання бухгалтерського обліку виробничих запасів

Всі ці завдання відносяться до підсистеми фінансового обліку і підлягають жорсткому регулюванню законодавством України і контролю з боку відповідних контролюючих органів.

Недоліки сформованої практики обліку виробничих запасів – предметів праці і їх використання у виробництві піддавалися дослідженням, обґрунтовувалися пропозиції щодо вдосконалення класифікації та обліку витрат, пов'язаних з використанням предметів праці у виробництві. Однак, існуюча класифікація не забезпечує єдності даних про їх залишки і витрати і тому не може задовольняти вимогам аналізу і контролю виробничих запасів і їх використання у виробництві. Діюча класифікація виробничих запасів в обліку – за рахунками і субрахунками – відрізняється від класифікації їх в балансі та примітках до річної фінансової звітності, а класифікація витрат матеріальних ресурсів у складі собівартості відрізняється від класифікації залишків матеріальних ресурсів в обліку і балансі (табл. 1).

Таблиця 1

Склад виробничих запасів

Джерело інформації	Склад виробничих запасів
Для обліку залишків виробничих запасів	
План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій [1]	Рахунок 20 «Виробничі запаси» Субрахунок 201 «Сировина і матеріали» Субрахунок 202 «Купівельні напівфабрикати та комплектуючі вироби» Субрахунок 203 «Паливо» Субрахунок 204 «Тара і тарні матеріали» Субрахунок 205 «Будівельні матеріали» Субрахунок 206 «Матеріали, передані в переробку» Субрахунок 207 «Запасні частини» Субрахунок 208 «Матеріали сільськогосподарського призначення» Субрахунок 209 «Інші матеріали»
Баланс (Звіт про фінансовий стан) [2]	Додатковий рядок 1101 «Виробничі запаси» (сальдо рахунків 20 «Виробничі запаси і 22 «Малоцінні та швидкозношувані матеріали»
Приміти до річної фінансової звітності [2]	Сировина і матеріали Купівельні напівфабрикати та комплектуючі вироби Паливо Тара і тарні матеріали Будівельні матеріали Запасні частини Матеріали сільськогосподарського призначення
Для обліку витрат виробничих запасів	

П(С)БО 16 «Витрати» [3]	Елемент витрат «Матеріальні витрати»: сировина й основні матеріали; купівельні напівфабрикати та комплектуючі вироби; паливо й енергія; будівельні матеріали; запасні частини; тарі й тарні матеріали; допоміжні та інші матеріали.
Методичні рекомендації по формуванню собівартості продукції (робіт, послуг) у промисловості № 373 [4]	Стаття калькуляції «Матеріальні витрати»: сировина і матеріали; купівельні напівфабрикати та комплектуючі вироби; паливо на технологічні потреби; енергія на технологічні потреби.

Перед обліковцями стоїть проблема відбору і перегрупування інформації про виробничі запаси для окремих цілей, що ускладнює їх роботу. Вирішити цю проблему можливо лише з розробленням відповідних комп'ютерних програм для кожного окремого підприємства з урахуванням його номенклатури виробничих запасів.

Кількість найменувань виробничих запасів, складність технологічного процесу виробництва, наявність зарубіжних і вітчизняних постачальників, різноманітність здійснюваних операцій в цілому вимагають найрозвиненіших інформаційних систем для управління технологічними процесами на складах. Так, практика машинобудівних підприємств показує, що в цих цілях використовуються бухгалтерські комп'ютерні програми зі створенням локальної мережі по підприємству в цілому. Це дозволяє:

отримувати зведені дані, що показують рух матеріалів за рахунками обліку, які відображаються безпосередньо в результаті обробки первинних облікових документів (актів, накладних, вимог і т. п.). В цьому випадку накопичувальні відомості по надходженню і витрачання матеріалів можуть не складатися;

автоматично складаються відомості, де відображаються обороти і залишки по кожному номенклатурному номеру матеріалів за кількістю і

сумою. Відомості складаються в двох примірниках – для бухгалтерської служби та складу (підрозділу).

Отже, для удосконалення фінансового обліку виробничих запасів доцільно удосконалити систему автоматизації обліково-аналітичних робіт в управлінні виробничими запасами, спростити систему документообігу про наявність та рух виробничих запасів, посилити систему контролю за наявністю та рухом виробничих запасів. Погоджуючись з думкою Бірюк О. Г., підприємствам доцільно ввести нові форми первинної документації, що мають забезпечити своєчасність надходження та вибуття виробничих запасів підприємства, і застосування яких дасть змогу підвищити рівень обліку і контролю їх використання [5, с. 27]. Однак, можливо використовувати і вже існуючі форми первинних документів, забезпечивши при цьому повноту і точність відображення даних. Так, В. Г. Швець відмічає, що значно поліпшити організацію обліку виробничих запасів можна, удосконалюючи процес документування, тобто ширше використовувати накопичувальні документи (лімітно-забірні картки, відомості тощо), картки складського обліку як витратний документ по відпущених матеріалах (бездокументальну систему оформлення витрат матеріалів) [6, с. 384].

У наш час існує необхідність й одночасно можливість нових організаційних і методичних підходів у вирішенні проблем обліку запасів, пов'язаних, з однієї сторони, з переходом на ринкові відносини й міжнародні стандарти, з іншої – з широким впровадженням комп'ютерних технологій [7].

Однак, підприємствам необхідно підвищувати ефективність використання виробничих запасів при здійсненні своєї діяльності. А у цьому випадку, функцій фінансового обліку буде недостатньо. Тому важливим є впровадження елементів управлінського обліку з метою забезпечення ефективного використання виробничих запасів.

Основою організації управлінського обліку є розробка і встановлення мети, завдань і функцій обліку, розподіл обов'язків і схема документообігу. Для забезпечення ж ефективності системи управлінського обліку необхідно переглянути класифікацію витрат на виробництво з тим, щоб отримати відповідь на питання: що, скільки і на які цілі було витрачено. Міжнародна практика обліку показує, що основними напрямками обліку повинні виступати:

- 1) облік витрат з метою визначення вартості запасів і прибутку;
- 2) облік витрат з метою прийняття управлінських рішень;
- 3) облік витрат для аналізу динаміки, контролю і регулювання [8].

При цьому перший напрямок одночасно буде служити і для фінансового і для управлінського обліку. Другий і третій напрямки використовуються в цілях забезпечення ефективності управління в цілому.

Дослідження показали, що бухгалтерський облік виробничих запасів має досить велику сферу діяльності. Наявність, збереження, нормативи використання, якість обліку і контролю, забезпечення ефективності – є основоположним аспектом ефективної діяльності підприємства і гарантій його розвитку. Саме тому перед бухгалтерами стоїть складне завдання з пошуку нових способів і інструментів контролю і аналізу, джерел інформації, які є достовірними і повними. Аналіз теорії самого процесу обліку показує, що цей предмет має базові правила, ведеться на основі законодавства і стандартів, але конкретної форми і поетапної структури контролю за окремими елементами обліку до сьогодні не існує. Виходячи з цього, на основі міжнародного досвіду та теоретичних джерел інформації, є певні можливості вдосконалення обліку, за допомогою яких буде легше контролювати збереження і ефективність використання виробничих запасів.

Світовий бухгалтерський досвід показує, що найбільш ефективна реалізація контрольної і аналітичної функцій бухгалтерського обліку

можлива в умовах поділу бухгалтерії на дві підсистеми – фінансову і управлінську.

Управлінський облік виробничих запасів пов'язаний з трьома напрямками (рис. 2).

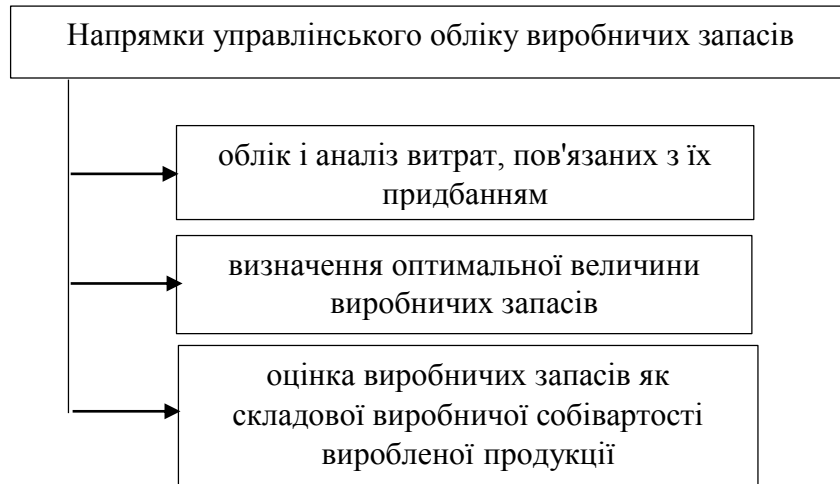

Рис. 2. **Напрямки управлінського обліку виробничих запасів**

Управління виробничими запасами в першому напрямку базується на класифікації витрат, пов'язаних зі створенням і зберіганням запасів.

Відповідно до цілей управління групування заснована на наступних принципах: за компонентами витрат; за ступенем впливу; по відношенню до обсягу поставок; за видами робіт; за місцями виникнення витрат.

Визначення необхідного розміру виробничих запасів є другим напрямком управлінського обліку виробничих запасів.

З проблемою визначення розміру запасів пов'язана необхідність бюджетного планування потреби в основних матеріалах, які є частиною змінних витрат підприємства, що відносяться на витрати оборотних коштів (сировина, матеріали, комплектуючі тощо). Бюджет основних матеріалів виводиться розрахунковим шляхом на основі прогнозних обсягів випуску.

Визначення бюджету основних матеріалів здійснюється за допомогою двох основних розрахункових інструментів:

методу технологічного нормування;

методу порівняльного аналізу рахунків.

Технологічне нормування відноситься до тієї частини бюджету основних матеріалів, яка витрачається на виробничі цілі. На більшості промислових підприємств існують питомі норми витрат за видами сировини і матеріалів у розрахунку на одну одиницю окремого виду продукції. Таким чином, завдяки їхній плановій виробничій програмі, застосовуючи технологічні норми (стандарти), розраховують виробничу потребу в розрізі видів матеріальних оборотних ресурсів на даний бюджетний період.

Метод порівняльного аналізу рахунків є більш простим в практичному застосуванні, але дає менш точні результати. Він застосовується за тими матеріалами або на тих підприємствах, де відсутня система технологічного нормування.

Сутність даного методу полягає в тому, що за ряд минулих бюджетних періодів за даними оперативної звітності зіставляються обсяги виробництва і збуту з динамікою витрачання матеріальних ресурсів, і на основі застосування методу середньозваженої величини встановлюються норми витрат на даний бюджетний період. Потім ці норми витрат застосовуються до планових обсягів виробництва і збуту для визначення потреб в основних матеріалах.

На нашу думку, дана методика є неефективною для розрахунку потреби в основних матеріалах для виробничої діяльності промислових підприємств. Вона може використовуватися лише стосовно тієї частини матеріалів, які відносяться до збутових витрат (наприклад, на упаковку).

Після визначення кількісної потреби в матеріалах необхідно здійснити планування закупівель матеріальних ресурсів.

Виявлення структури виробничих витрат (у тому числі і матеріальних), розробка нормативів виробництва і зіставлення фактичних даних з плановими величинами складають третій напрямок управлінського обліку виробничих запасів.

У собівартості продукції промислових підприємств матеріальні витрати займають значну питому вагу. Тому в системі управління витратами формування норм і нормативів матеріальних витрат має першочергове значення. Нормативні витрати матеріальних ресурсів представляють ту величину витрат, яку повинне буде понести підприємство.

Величина прямих нормативних матеріальних витрат на одиницю готової продукції визначається множенням кількості матеріалів, передбачених нормативом на одиницю готової продукції, на ціну, яка повинна бути сплачена за одиницю матеріалу.

Величина загальних нормативних витрат за матеріалами за звітний період розраховується як сума прямих нормативних матеріальних витрат на одиницю кінцевої продукції, помножена на кількість одиниць продукції, випущених в цей звітний період.

Основою розрахунку нормативних величин виступає норма матеріальних витрат в натуральному вираженні.

Норми витрат матеріалів, розроблені відповідними службами, використовуються для складання кошторису прямих матеріальних витрат.

При складанні кошторису прямих матеріальних витрат виходять з незмінності норм витрат матеріалів і цін на них. У разі зміни цих параметрів протягом планованого періоду показники кошторису перераховуються.

Зміна норм витрат зазвичай буває наслідком впровадження нових видів технологічного обладнання, оснащення, нових технологій. Ціни на сировину залежать від якісних характеристик його споживчих властивостей, від коливань попиту і пропозиції на неї, від обсягів закупівель, від способів доставки та інших чинників.

Інформація про виявлені в кінці періоду відхилення за величиною виробничих запасів надходить у систему фінансового обліку шляхом

складання оборотних аналітичних відомостей на підставі карток складського обліку матеріалів. У цьому проявляється взаємодія фінансового і управлінського обліку в обліково-аналітичній системі підприємства, що показано в загальній схемі облікової процедури. Процедура обліку матеріалів представлена на рис. 3.

Рис. 3. Процедура обліку матеріалів

На рисунку схематично представлений документообіг за матеріалами і схема складського обліку і фінансового обліку матеріалів.

Наступний етап складається з операцій, що здійснюються бухгалтерією: скорочення запасів сировини шляхом внесення записів про відпущені цінності в накопичувальну і оборотну відомості по запасам і фіксація кількості відпущених матеріалів на рахунку, де відображаються дані про замовлення або накладні витрати.

Система управлінського обліку виробничих запасів надає детальну інформацію для аналізу витрат підприємства в частині матеріальних витрат, для розрахунку розміру запасів на конкретному підприємстві і

дозволяє аналізувати структуру матеріальних витрат з виявленням відхилень від планових величин.

Таким чином, досить істотними моментами в управлінському обліку виробничих запасів є:

1) формування вартості. Тут необхідна класифікація витрат, що включаються до складу вартості виробничих запасів, розгляд факторів, що впливають на розміри і структуру витрат;

2) витрати, що включаються до вартості виробничих запасів, потрібно нормувати в планових калькуляціях з метою виявлення планової потреби в них та величини коштів, необхідних для їх придбання. Так як дані витрати нормуються, то в ході реалізації плану може трапитися перевищення фактичних величин над плановими. Управління відхиленнями здійснюється на основі класифікації відхилень;

3) існує тісний взаємозв'язок управлінського обліку з фінансовим, що реалізується в здійсненні облікових процедур.

В управлінській бухгалтерії створюється можливість контролю за збереженням і використанням ресурсів, а також виявлення фінансових результатів за центрами відповідальності. Центри відповідальності – це підрозділи виробничого, постачальницького і збутового характеру, побудовані виходячи з наявності відповідального керівника і підведення результатів за центрами діяльності. За відділами, цехами, службами, складами і іншими підрозділами підприємства, що мають відповідні витрати і дають доходи, що підлягають вимірюванню, повинен бути організований окремий облік.

Слід підкреслити, що є два підходи до організації управлінського обліку:

1) автономний – для великих підприємств.

2) моністичний – для середніх підприємств.

Автономний підхід означає, що служба управлінського обліку повинна бути створена окремо від всіх інших служб і відділів, якщо існує складна структура виробництва, технології і управління. Моністичний підхід означає використання деяких елементів управлінського обліку з метою контролю та аналізу в складі бухгалтерської служби. При цьому окремі функції управлінського обліку будуть покладені на відділи бухгалтерії.

Облік за центрами відповідальності з позицій економічного аналізу можна назвати найбільш зручним, так як в ньому є в достатній мірі деталізовані дані для того, щоб на їх основі провести факторний аналіз за місцями виникнення доходів і збитків, а також конкретних причин. Облік діяльності за підрозділами на принципах центрів відповідальності дозволить виявити кінцевий результат і оцінити ефективність кожного з них, усунути негативні результати в їх діяльності.

Визнаючи важливість і актуальність організації та вдосконалення управлінського обліку на машинобудівних підприємствах, на нашу думку, доцільно звернутися до практики економічно розвинутих країн. При цьому необхідно врахувати і те, що теорія управлінського обліку вже створена і вона досить багатогранна. Створено також багато праць про перспективи розвитку управлінського обліку, в яких наведені основи і технології управлінського обліку, які необхідні для подальшого дослідження з урахуванням глобалізації у світовій економіці. Це єдиний шлях забезпечення ефективності економіки суб'єктів, як частини єдиної системи світового господарства.

Висновки. Перед бухгалтерським обліком виробничих запасів стоїть багато задач, які передбачають не лише фіксацію точної і достовірної інформації про наявність та рух виробничих запасів на підприємстві, а і забезпечення ефективного їх використання. Досягнення цих задач можливе

лише при поєднанні функцій фінансового та управлінського обліку та їх оптимізації.

Для удосконалення фінансового обліку виробничих запасів доцільно удосконалити систему автоматизації обліково-аналітичних робіт в управлінні виробничими запасами, спростити систему документообігу про наявність та рух виробничих запасів, посилити систему контролю за наявністю та рухом виробничих запасів.

Управлінський облік виробничих запасів має забезпечити: облік і аналіз витрат, пов'язаних з їх придбанням; визначення оптимальної величини виробничих запасів; оцінку виробничих запасів як складової собівартості виробленої продукції. Важливу роль у цьому може виконати облік за центрами відповідальності.

Список використаних джерел

1. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій від 30.11.1999 р. № 291 зі зм. і доп. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>.

2. НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» від 07.02.2013 р. № 73. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

3. П(С)БО 16 «Витрати» від 31.12.99 р. № 318. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00>.

4. Методичні рекомендації з формування собівартості продукції (робіт, послуг) у промисловості від 09.07.2007 р. № 373. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.golovbukh.ua/regulations/1521/8196/8197/461179/>.

5. Бірюк О. Г. Формування облікової політики щодо виробничих запасів / О. Г. Бірюк // Збірник наукових праць Вінницького державного аграрного університету. – 2008. – № 2. – С. 25–29.
6. Швець В. Г. Теорія бухгалтерського обліку : підручн. / В. Г. Швець. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К. : Знання, 2006. – 525 с.
7. Сопко В. В. Бухгалтерський облік : навч. посібн. для студ. спец. «Облік і аудит» вищих навчальних закладів / В. В. Сопко та ін. – Тернопіль : Астон, 2009. – 496 с.
8. Друри Р. Введение в управленческий и производственный учет. Пер. с англ. / Р. Друри. – М. : Аудит, ЮНИТИ, 1998. – 784 с.
9. Голов С. Бухгалтерський облік в Україні: аналіз стану та перспективи розвитку : Монографія / С. Голов. – К. : Центр навчальної літератури, 2007. – 522 с.
10. Бутинець Ф. Ф. Бухгалтерський фінансовий облік: підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів / Ф. Ф. Бутинець. – 8-е вид., перероб. і доп. – Житомир : ПП «Рута», 2009. – 912 с.

References:

1. Ministry of Finance of Ukraine (1999) «Instruction on the application of the Plan of Accounts for assets, capital, liabilities and business operations of enterprises and organizations» available at: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13> (Accessed 24 Nov. 2016) [in Ukrainian].
2. Cabinet of Ministers of Ukraine (2013) «National provision (Standard) «General Requirements for Financial Reporting» available at: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99> (Accessed 24 Nov. 2016) [in Ukrainian].

3. Cabinet of Ministers of Ukraine (1999) «Provision (Standard) «Costs» available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00> (Accessed 24 Nov. 2016) [in Ukrainian].
4. Ministry of Industrial Policy of Ukraine (2007) «Guidelines on the formation of goods (works, services) industry available» at: <http://zakon.golovbukh.ua/regulations/1521/8196/8197/461179/> (Accessed 24 Nov. 2016) [in Ukrainian].
5. Biriuk O. H. (2008). Formuvannia oblikovoi polityky schodo vyrobnychkh zapasiv [*Formation of an accounting policy for inventory*] Zbirnyk naukovykh prats' Vinnyts'koho derzhavnoho ahrarnoho universytetu, vol 2, pp. 25-29 [in Ukrainian].
6. Shvets' V. H. (2006) Teoriia bukhhalters'koho obliku [Theory of Accounting] – Kiev : Znannia, 525 [in Ukrainian].
7. Sopko V. V. (2009) Bukhhalters'kyj oblik [Accounting], Ternopil' : Aston, 496 [in Ukrainian].
8. Drury R. (1998) Vvedenye v upravlencheskyj y proyzvodstvennyj uchet [Introduction to management and production accounting]. – Moscov : Audyt, YuNYTY, 784 [in Russian].
9. Holov S. (2007) Bukhhalters'kyj oblik v Ukraini: analiz stanu ta perspektyvy rozvytku [Accounting in Ukraine: analysis and development prospects] Kiev : Tsentr navchal'noi literatury, 522 [in Ukrainian].
10. Butynets' F. F. (2009) Bukhhalters'kyj finansovyj oblik [Accounting], Zhytomyr : PP «Ruta», 912 [in Ukrainian].

**БЕЗКОРОВАЙНАЯ Л. В. ПРОБЛЕМЫ БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА
ПРОИЗВОДСТВЕННЫХ ЗАПАСОВ И НАПРАВЛЕНИЯ ЕГО
СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ**

Рассмотрены задачи, стоящие перед бухгалтерским учетом производственных запасов. Определены проблемы группировки информации о производственных запасах предприятия в финансовом учете, отчетности и управленческом учете.

Предложенные рекомендации по совершенствованию ведения финансового учета производственных запасов путем автоматизации учетно-аналитических работ в управлении производственными запасами, упрощения системы документооборота о наличии и движении производственных запасов, усиления системы контроля за наличием и движением производственных запасов. Доказана необходимость сочетания финансового и управленческого учета для обеспечения эффективного использования производственных запасов, поскольку это обеспечивает наиболее эффективную реализацию контрольной и аналитической функций бухгалтерского учета. Рассмотрены направления управленческого учета производственных запасов.

Разработаны рекомендации по осуществлению каждого из рассмотренных направлений управленческого учета производственных запасов. Определена процедура учета производственных запасов предприятия путем объединения управленческого и финансового учета предприятия. Указано на необходимость ведения учета производственных запасов по центрам ответственности для обеспечения эффективности их использования.

Ключевые слова: запасы, производственные запасы, бухгалтерский учет, финансовый учет, управленческий учет, документация, инвентаризация, счет, отчетность, баланс, контроль, анализ.

BEZKOROVAINA L. V. PROBLEMS OF ACCOUNTING INVENTORY AND DIRECTIONS OF ITS IMPROVEMENT

The problem facing the accounting of inventory. The problems of grouping information about company inventories in financial accounting, reporting and management accounting. The proposed recommendations to improve maintenance of inventory accounting by automating accounting and analytical work in the management of inventory, simplify management system of the presence and movement of inventory, increased control system for the presence and movement of inventory. The necessity of a combination of financial and management accounting to ensure the efficient use of inventory, because it provides the most effective implementation of control and analytical accounting functions. Directions

management accounting of inventory. The recommendations for the implementation of each of the considered areas of management accounting of inventory. Defined procedure of inventory accounting company through a combination of managerial and financial accounting business. The necessity of accounting for inventory centers of responsibility for the efficiency of their use.

Keywords: inventories, accounting, financial accounting, management accounting, documentation, inventory, account statements, balance, control, analysis.